

De verborgen betekenis in Nails abstracties

VERVOLG VAN VOORPAGINA.

VOORBURG - Ook de middelbare schoolperiode was voor Nail Celovic een explosie van schilderkunst. Uiteraard bezoekt hij de kunstacademie. De oorlog en het vertrek naar Nederland maakte een einde aan zijn actieve leven als schilder in zijn geboorteland. Maar in Nederland pakte hij de draad weer snel op.

◆◆ NOORTJE VAN POPPEL

In het asielzoekerscentrum in Rosmalen exposeerde hij tweemaal en ook in Voorburg, waar hij vrij snel terecht kwam, exposeerde hij bijna elk jaar, onder meer in Museum Swaensteyn.

Arti Forum, Theater de Tobbe en Galerie Het Loo. Dit jaar keerde hij voor het eerst weer terug naar zijn geboorteland. Hij vond zijn schilderijen van toen nog in goede conditie. Zijn droom is om ze naar Nederland te halen om ze hier te laten zien, naast de schilderijen die hij tegenwoordig maakt. „Dan kunnen de mensen mij beter leren kennen. Ze begrijpen dan ook waarom ik schilder zoals ik nu doe.” Het werk van Nail Celovic is voor een argeloze toeschouwer moeilijk te doorgronden. Het lijken abstracte schilderijen met veel kleur en systematische bewegingen. Maar daarachter blijken hele realistische voorstellingen te schuilen. Vaak ook letterlijk, want Celovic

schildert laagje voor laagje. Niemand vermoedt dat bijvoorbeeld achter het blauw getinte schilderij een voorstelling van Vermeer schuil gaat. Pas na uitleg van de schilder worden de figuren zichtbaar, het gordijn en het licht van het geopende venster.

Rubens

Celovic schilderde ook niet altijd abstract. In zijn jonge jaren maakte hij juist hele realistische werken met alle mogelijke technieken. „Ik wilde eerst alle technieken en materialen onder de knie krijgen. Pas dan kan ik me er los van maken en gebruik ik de materialen om uitdrukking te geven van wat ik wil.” Zo kopieerde hij eens een schilderij van Ru-

bens. Ook Michelangelo's Laatste Oordeel stond model voor een schilderij. Het meet anderhalf bij anderhalve meter, maar elke vierkante centimeter heeft voor Celovic betekenis en elk deel van het schilderij zou een schilderij op zich kunnen zijn. Er zit geen lijst omheen om aan de oneindigheid van de bewegingen gestalte te geven. Schilderen is zijn manier van leven. Daarom is terugkeer naar zijn geboorteland onmogelijk, hoewel ook in zijn nieuwe vaderland het moeilijk valt om van zijn werk te leven. De opname in het kunstenaarsbestand van de Stichting Kunst en Cultuur Zuid-Holland en de Albert Termoteprijs betekenen voor hem de erkenning die hij nodig heeft. De Ter-

moteprijs bestaat uit een bronzen penning met de beeltenis van de bekende Voorburgse beeldhouwer Albert Termote en een geldbedrag. Eerdere prijswinnaars waren onder meer beeldhouwer Frits Wielders (1996), de kunstschilders Els Hillen (1994), Saskia Jetten (1992) en Koos Lukkien (1990) en de fotograaf Pan Sok (1988). Als jury fungeert de adviescommissie kunstopdrachten, waarin zitting hebben: Marianne Rookmaaker (wethouder kunst), Martin Helm (kunstschilder), Marijke Gémessy (keramist), Frans Kokshoorn (beeldhouwer), Marjan Reinders (conservator Museum Swaensteyn) en Wim Vervoort (gemeentelijk medewerker kunstzaken).

Nail Celovic in zijn atelier.

Foto: Voorburgse Courant.